

PARET DE SANT JERONI CANET-ROSALES-ALONSO (MD) 130m

Oberta l'any 1975 per Nandi Salas, Ramon Sánchez i Magda Ortiz.

Ruta de tall clàssic que encerta les debilitats de la paret. Laminera placa a la segona tirada i elegant diedre de sortida. Pràcticament equipada. Molt recomanable.

Material: 9 cintes exprés, bagues per savines i opcionalment un petit joc d'encastadors.

A vegades la simple visió d'una paret concreta desperta un desig incontrolable d'enfilar-hi. És el que passa quan des de l'altra banda de la Canal del Migdia observem el llaminer frontó per on transcorre la Canet-Rosales-Alonso; si endemés resulta que la via és pura delícia la satisfacció és complerta. Ens trobem davant una via de tall clàssic, pràcticament equipada, que aprofita estratègicament les debilitats de la paret per traçar un recorregut de luxe sobre un rocam quasi sempre de primera.

- Via: Canet-Rosales-Alonso
- Zona: Montserrat - Sant Jeroni
- Dificultat: V+ (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 130 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà/baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts, burins i algun clau
- Material: 9 cintes exprés, bagues per savines i opcionalment alguna plaqueta recuperable i un petit joc de tascons
- Orientació: Oest
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de Santa Cecília anem a buscar la canal del Migdia. Un cop passat el coll, descendim fins arribar al corriol que porta a Sant Jeroni (marques grogues). El seguim fins uns 100 metres abans d'arribar a l'agulla de la Pilota i ascendim per una torrentera fins guanyar la base de la paret.

La via:

La primera tirada és una agradable grimpada per guanyar la cúspide d'una columna adossada a la paret. En aquest llarg podrem llaçar alguna savina. La segona tirada, que és la més equipada, va a buscar una bonica placa fent reunió sota el sostre característic. El tercer llarg té un pas potent (i guapo) per guanyar la curta fissura extraplomada. Aquest pas es troba ben assegurat. I per acabar la cirereta del pastís al darrer llarg, un bonic diedre que a la part de dalt s'eixampla fins convertir-se en una curta xemeneia.

La via es troba pràcticament equipada. Al primer llarg podrem llaçar algunes savines i completar l'assegurament. Pel darrer llarg també pot anar bé algun tascó més aviat petit, tot i que amb el que hi ha es passa perfectament.

Descens:

Hem d'acabar d'arribar al cimall i des d'allà des-grimpar al coll est. Des del coll guanyem un primer bony (millor encordats) i continuem cap al nord grim pant un parell de bony més fins atènyer un corriol que ens mena a les escales de Sant Jeroni. Des d'aquest punt anem a buscar la Canal de Sant Jeroni.

El que més m'ha agradat:

- Paratge recollit i grandiosos alhora, que convida a una escalada pausada i

contemplativa.

- Tots els llargs són bonics, però destaquen especialment la placa del segon i el preciós diedre del quart.
- Bona ombra pels matins d'estiu (sol a partir de les 14 h).